

Astăzi, Vineri, 26 Decembrie, 2025

**†) Soborul Maicii Domnului; †) Sf. Cuv.
Nicodim cel Sfințit de la Tismana (Hărți)**

Evrei 2

¹¹ Că și Cel ce sfințește, și cei ce se sfințesc, dintru Unul sunt toți; din care pricină nu se rușinează să-i numească pe ei frați,

¹² zicând: Vesti-voi fraților Mei numele Tău, în mijlocul adunării Îți voi cânta laudă.

¹³ Și încă: Eu voi fi încrezător în El; și încă: Iată Eu și pruncii pe

care Mi i-a dat Dumnezeu.

¹⁴ Așadar, de vreme ce pruncii își aveau părtășie în sânge și în trup, tot astfel și El: acelorași li S'a făcut părtaș, pentru ca prin moarte să-l surpe pe cel ce are stăpânia morții, adică pe diavolul,

¹⁵ și să-i elibereze pe cei ce de frica morții erau toată viața ținuți în robie.

16 Fiindcă e de la sine'nțeleș că nu pe înșeri i-a luat El în grijă, ci pe urmașii lui Avraam i-a luat.

17 Pentru aceea era El dator să li Se asemene'ntru totul fraților, ca să devină El Arhiereu milostiv și credincios în slujba lui Dumnezeu, spre a ispăși păcatele poporului.

18 Că El Înșuși fiind încercat prin ceea ce a pățimit, și celor ce sunt în încercări poate să le ajute.

Matei 2

13 Iar după ce au plecat ei, iată înșgerul Domnului i se arată în vis lui Iosif, zicând: „Ridică-te, ia Pruncuș și pe maica Sa și fugi în Egipt și stai acolo până când îți voi spune eu, fiindcă Irod vrea să caute Pruncuș ca să-L omoare”.

14 Și ridicându-se Iosif, i-a luat în timpul nopții pe Prunc și pe maica Sa și a plecat în Egipt.

15 Și au stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească cuvântul spus de Domnul prin profetul ce zice: **Din Egipt L-am chemat pe Fiul Meu.**

16 Iar Irod, văzând că fusese amăgit de magi, s'a mâniat foarte și, trimițând, i-a ucis pe toți pruncii care erau în Betleem și'n toate hotarele lui, de doi ani și mai în jos, după timpul pe care îl aflate

de la magi.

17 Atunci s'a plinit cuvântul spus prin Ieremia profetul:

18 **Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire multă, Rahela-și plânge copiii și nu vrea să se mângâie, pentru că nu mai sunt.**

19 După moartea lui Irod, iată înșgerul Domnului i s'a arătat în vis lui Iosif, în Egipt,

20 zicându-i: „Ridică-te, ia Pruncuș și pe maica Sa și mergi în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau viața Pruncușului”.

21 Iar el, ridicându-se, a luat Pruncuș și pe maica Sa și a venit în țara lui Israel.

22 Și auzind că Arhelau domnește în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo și, luând poruncă prin vis, s'a dus în părțile Galileii.

23 Și a venit și a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a spus prin profeți, că Nazarinean Se va chema.¹

¹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Slavă Ție, Doamnel!
Îndelung am aşteptat luminatele zile ale Naşterii lui Hristos: să ne bucurăm, dar, acum şi să ne veselim. Sfânta Biserică tocmai pentru a spori veselia noastră de acum a rânduit post înaintea acestor zile, o oarecare strâmtorare, ca trecând prin ea, să ne simţim pe urmă ca unii care scapă la libertate. Oricum, ea nu vrea defel să ne lăsăm acum în voia dezmierdării simţurilor şi a desfătărilor trupeşti. De vreme ce aceste zile sunt numite din moşi-strămoşi *sviatki*², se cere ca însăşi veselia noastră din acest răstimp să fie sfântă, aşa cum El e sfânt; şi pentru ca cel ce se veseleşte să nu uite aceasta, Biserica a pus în gurile noastre o scurtă cântare spre slava lui Hristos Care Se naşte, cântare care potoleşte trupul şi înalţă duhul, arătându-i îndeletniciri potrivite cu măreţia acestor zile: „Hristos Se naşte, slăviţi-L” şi celelalte. Slăviţi-L, dar, pe Hristos; şi slăviţi-L în aşa fel ca

prin această slavoslovie să se îndulcească sufletul şi inima şi astfel să se stingă imboldul spre oricare alt lucru şi îndeletnicire care fâgăduieşte vreo desfătare oarecare.

Slăviţi-L pe Hristos! Aceasta nu înseamnă să alcătuiţi lungi cântări de laudă în cinstea lui Hristos, nu, ci trebuie ca, gândindu-vă la naşterea lui Hristos Mântuitorul, să strigaţi fără voce, din adâncul sufletului: „Slavă Ție, Doamne, că S-a născut Hristos!” şi e de-ajuns; aceasta va fi o cântare lină a inimii, care străbate totuşi cerurile şi ajunge la însuşi Dumnezeu. Aduceţi-vă aminte ce a făcut Domnul pentru noi şi veţi găsi că acest strigăt e pe deplin îndreptăţit. Ca să putem face asta mai uşor, să luăm următoarele pilde. Unui om închis în temniţă şi ferecat în lanţuri, împăratul i-a făgăduit libertatea. Aşteaptă întemniţatul o zi, aşteaptă două, aşteaptă luni şi ani. Nu vede împlinirea făgăduinţei, însă nu-şi pierde nădejdea, având încredere în cuvântul împăratului. În cele din urmă, încep să apară semne că va fi slobozit curând, curând; luarea aminte i se încordează; aude zarva veselă a celor ce se apropie: iată că zăvoarele cad şi intră izbăvitorul... „Slavă Ție, Doamne!”, strigă fără să vrea întemniţatul. „A venit sfârşitul întemniţării mele, în curând voi

² Aşa se numesc în limba rusă zilele dintre Naşterea şi Botezul Domnului; o traducere aproximativă ar fi „zile sfinţite” – n. tr.

vedea lumina lui Dumnezeu!”

O altă pildă: un bolnav aco-
perit de răni, cu toate mădularele
slăbănogite, a încercat toate doc-
toriile și a schimbat mulți doctori;
răbdarea lui este pe terminate și
este gata să cadă într-o amărăciu-
ne deznădăjduită. I se spune: „Mai
este un doctor, foarte iscusit, care
pe toți îi vindecă și tocmai de boli
cum e a ta; l-am rugat noi să vină și
la tine, iar el a făgăduit că va veni”.
Bolnavul crede, prinde nădejde și
așteaptă împlinirea făgăduinței...
Trece un ceas, trec două, trece mai
multă vreme, neliniștea începe să
îi macine iar sufletul. Spre seară,
se apropie cineva... intră... ușile se
deschid și intră cel dorit... „Slavă
Ție, Doamnel!”, strigă bolnavul.

Și încă o pildă: apare un nor
de furtună; întunericul se lasă
peste pământ; trăsnetul cutremu-
ră temeliile munților și fulgerele
străbat cerul de la un cap la altul;
toți sunt cuprinși de groază, ca și
cum ar fi venit sfârșitul lumii. Dar
apoi, când furtuna trece și cerul
se limpezește, toți spun, răsuflând
ușurați: „Slavă Ție, Doamnel!”.

Cercetați aceste pilde și veți
vedea că ele cuprind toată isto-
ria neamului omenesc. Norul de
furtună al mâniei lui Dumne-
zeu plutea deasupra noastră și a
venit Domnul-Împăciuitorul și a
alungat acest nor. Eram acoperiți

cu rănille păcatelor și patimilor
— a venit Doctorul sufletelor și
ne-a tămăduit... Eram în lanțuri-
le robiei — a venit Izbăvitorul și
a rupt legăturile noastre. Puneți
toate acestea în inima voastră și
primiți-le cu simțirile voastre și
nu vă veți putea înfrâna strigătul:
„Slavă Ție, Doamne, că S-a născut
Hristos!”.

Nu mă voi strădui să vă pătrund
de această bucurie prin cuvintele
mele: ea este dincolo de oriși-
ce cuvânt. Lucrarea săvârșită de
Domnul, Cel ce S-a născut azi, îl
privește pe fiecare dintre noi. Cei
ce intră în părtășie cu El capătă
de la El libertate, vindecare, pace;
stăpânesc toate acestea și gustă
dulceața lor. Celor care știu acest
lucru din experiență n-ai de ce să
le spui „Bucurați-vă”, căci ei nu
pot să nu se bucure; iar celor care
n-o știu, degeaba le spui „bucu-
rați-vă”, fiindcă ei nu pot să se
bucure. Cel legat de mâini și de
picioare, oricât i-ai spune „bucu-
ră-te de izbăvire”, nu se va bucura;
cel acoperit de rănille păcatelor de
unde să aibă bucuria vindecării?
Cum va răsufla liber cel înfricoșat
de furtuna mâniei lui Dumnezeu?
Unora ca acestora nu li se poate
spune decât: „Mergeți la Pruncul
cel înfășat și culcat în iesle și cău-
tați la El izbăvire de toate relele
care vă împresoară, fiindcă acest

Prunc este Hristos, Mântuitorul lumii”.

Aș fi vrut să-i văd pe toți bucurându-se anume cu această bucurie și nevrând să cunoască alte bucurii, dar nu toți cei din Israel sunt Israel. Încep acum distracții deșarte, nebunești, care ațâță poftele: gătitul, vizitele, schimbarea toaletelor. Cei ce iubesc aceste lucruri, oricât le-ai spune „poto-liți-vă”, își astupă urechile și nu iau aminte, batjocorind în așa chip luminatele zile ale praznicului, încât îl fac pe Milostivul nostru Domn să-și întoarcă privirea de la noi și să zică: „Urâciune sunt înaintea Mea sărbătorile voastre!”. Și, într-adevăr, multe din distracțiile societății noastre sunt urâciuni păgânești, care au fost aduse la noi de-a dreptul din lumea păgână; iar altele, deși au apărut mai târziu, sunt hrănite cu duhul păgânismului; și parcă într-adins, cele mai multe au loc de Nașterea Domnului și de Paște. Dedându-ne lor, îi dăm stăpânitorului acestei lumi – chinuitorul nostru și potrivnicul lui Dumnezeu – pricină să îi spună: „Ce mi-ai făcut prin nașterea și învierea Ta? Iată, toți vin la mine!”. Ci să treacă mai des prin inima noastră cuvintele psalmului 50: „Drept este Domnul întru cuvintele Sale și biruitor când va judeca El”...

Ne atrage Europa „civilizată”... Da, acolo au fost reînnoite pentru prima oară urâciunile păgânești pe care creștinismul le izgonise din lume; de acolo, ele au trecut deja și trec în continuare la noi. Trăgând în noi această miasmă a iadului, ne învărtim ca amețiți, fără a ne mai veni în fire. Să ne amintim însă de anul 1812: de ce au venit peste noi francezii? Dumnezeu i-a trimis ca să stârpească răul pe care îl luaserăm de la ei. S-a pocăit atunci Rusia, și Dumnezeu a miluit-o; dar acum, pare-se, am uitat lecția de atunci. Dacă ne vom veni în fire, firește că nu se va întâmpla nimic; dar dacă nu – cine știe, poate că Domnul ne va trimite iarăși asemenea învățători, ca să ne aducă în simțiri și să ne pună pe drumul spre îndreptare. Aceasta este legea dreptății lui Dumnezeu: vindecă de păcat prin lucrul care-l atrage pe om către păcat. Acestea nu sunt vorbe goale, ci un fapt întărit de glasul Bisericii. Să știți, dreptmăritorilor, că Dumnezeu nu Se lasă batjocorit; și știind aceasta, veseliți-vă și vă bucurați cu frică în aceste zile. Sfințiți praznicul luminat cu fapte, îndeletniciri și veselii sfinte, așa încât lumea, privind la noi, să spună: „La ei sunt «zilele sfințite», nu cine știe ce veselii nebunești de necuvioși și desfrânați, care nu

știu de Dumnezeu”.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*